

Ἄναφορὰ τάγματος.

- Σὺ πάλαι τί θές;
- Εὐσεβῶς ἀναφέρουμαι πρὸς τὸ τάγμα παρακαλῶν αὐτὸ νὰ μὲ ἐξηγήσῃ τί θὰ πῆ ἀτῶς!
- Βρὲ γιαντὸ ἀναφέρεσαι; καὶ δὲ ρωτᾷ κανέναι;
- Ἡρώτησα δὲν γνωρίζει κανείς.
- Πήγαινε στὴ θέσι σου, ἀτῶς εἶναι πρόσταγμα, νὰ ἔτσι ἀκατῶς!

Συλλογισμὸς δύο νεοσυλλέκτων

- Ῥὲ Μῆτσο, ἕναν ποῦ εἶναι ἀπ' τὰ Παρίσια πῶς τὸν λένε;
- Παρισιάνο, γιατί;
- Ἄμ. ἕνα ποῦνε ἀπ' τὴ Βενετιά;
- Βενετσάνο.
- Καλά, κ' ἕνα ποῦ εἶναι ἐδῶ ἀπ' τὸν Ῥούφ;
- !!!

ΣΟΚΙΝ

ΛΥΣΙΣ

Τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 197 φύλλῳ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ὁ πολλαπλασιαστέος 17,000 εἰσὶ τὰ κατασχετήρια, ὁ δὲ πολλαπλασιαστής 7, τὸ ἀντίτιμον τῆς καταχωρίσεως, ὁ διαιρέτεος 119,009 τὸ ποσὸν τῶν πληρωθησομένων δραχμῶν — ὁ διαιρέτης [5 αἰ Ἐφημερίδες ἐν αἷς καταχωρίζονται τὰ κατασχετήρια, καὶ τέλος τὸ πηλίκον, τὸ εἰς αὐτὰς διανεμηθησόμενον ἐκάστη ποσόν εἶνε τὸ πηλίκον τοῦτο 27,000 (καὶ ὄχι 23,000) διαιρούμενον εἰς δύο ποσά, ἤτοι 23,000 διὰ τὰς καταχωρίσεις καὶ 4,000 διὰ μεσιτικὰ, ὅπερ διέφυγεν ὑποθέτω, τὸν θέντα τὸ πρόβλημα.

Ἐπέτυχεν τὴν λύσιν;

Ω. ΦΩΤΙΟΥ

Τὰ λουλούδια της

Τ' ἄλλα λουλούδια ἄν κοποῦν εὐθὺς τὴν ἄλλη ὥρα τὴν ὠμορφίαν τους χάνουνε, τὴ μυρουδιά πετοῦνε, μὰ ὅσα μουῦδωκες ἐσὺ — ἡμέραις περᾶσαν τῶρα, καὶ ἀκόμη ἄν στὴ ρίζα τους θαρρεῖς μοσχοβολοῦνε, Ἄχ! δὲν μυρίζουνε αὐτὰ τὰ τόσῳ μακριμένα, μυρίζει ἡ ἀγάπη σου ποῦ τάχει μυρωμένα.

ΓΙΑΝ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Καιρὸς πλέον ν' ἀποσυρθῇ ὁ Σαβῶθ εἰς τὰ ὑψηλότερα! Τὰ σαβωθικάκι του βαίνουσιν ἐπὶ τὰ ἔγνη του καὶ πτερωτῶ τῷ ποδὶ ὅσον οὔπω τὸν καταφθάνουσι.

Ἰπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ κόπη ἀπετέλει τὴν μονάδα τοῦ θαλασσοπλέων καὶ ὁ ὄνος κατὰ ξηρὰν κώπη λοιπὸν καὶ πάλιν κόπη καὶ κατακόποι οἱ ἀτυχεῖς θνητοί, ἡμέραν ὀλόκληρον διήνυσαν ὅπως κατασταλάξουσιν εἰς Αἴγιον ἀπὸ Πειριαιῶς πλέοντες. Ἐντεῦθεν αἱ πολυθρύλλητοι μονήρεις καὶ διήρεις καὶ τριήρεις. Τῶρα δὲ φαντασθῆ τις τὰ ναυμαχίας τῶν ἐνδοξῶν ἐκείνων ἐποχῶν, ὀλίγον διαφερούσας καυγᾶ βαρκάριδων ἐν τῷ Φαλήρω, τοῦ ὁποίου ἀπὸ ὑψηλῆς τινοσ κορυφῆς θεᾶται ὁ Παρκασκευαΐδης φέρων τὸν ἀγγλικὸν αὐτοῦ πῆλον, καθὼς ὁ Ξέρξης τὴν τιάρην του!

Περὶ ὄνων, ὀνομαχίας καὶ ὀνομαχίας προκπέμπω εἰς τὴν γαῖουροκαβαλαρία τῶν ἀποκρέω, καὶ εἰς τοὺς κατόικους τῆς Ἐρμουπόλεως εἰδικούς περὶ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἐν τούτοις παρῆλθεν ἡ κωπώδης ἐκείνη ἐποχὴ, καὶ ὁ ὄνος ἀπὸ καταδρομικοῦ θηρίου ἐγένετο οἰκόσιτος, ἀχώριστος τοῦ γεωργοῦ φίλος, καθὼς τοῦ ποιμένος ὁ κύων τοιοιτοτρόπως τὴν κώπην καὶ τὸν ὄνον διεδέχθη ὁ ἵππος καὶ τὸ ἵστιον ἐπλημμύρισε λοιπὸν ἡ ξηρὰ ἀπὸ ἀμάχης καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ ἱστιοφόρα σκάφη.

Τότε ἴστασο ἐπὶ βράχου τινοσ ἀποτόμου, ὡς στύλος σημάχης ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων φρουρίου, κατὰ τοῦ ὁποίου τὰ κύματα θραύονται ἀγρίως. Αἴφνης μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα διέκρινες λευκὸν σημεῖον. — Θὰ εἶναι γλάρος ἔλεγεσ... ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὁ γλάρος ἐδιπλασιάζετο... Τότε θὰ εἶναι γερανὸς ἐφώνεις... ἀργότερον τὸν ἐξελάμβανες ὡς στρουθοκάμηλον, κατόπιν ὡς πτεροφόρον ἐλέφοντα!.. καὶ ἐπὶ τέλος τὸ λευκὸν ἐκεῖνο σημεῖον ἦτο... τρεχνητήριον, καρδίη, φρεγάτα. — Παρκαπεύρως τῶρα ἡδύνασο ν' ἀκούσης τὸν θόρυβον τῶν κάρρων, τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν λεωφορείων.

Τοιοιτοτρόπως διήρχετο τὴν Ἑλλάδα (ἀλλ' ὄχι τὴν Ἑλλάδα) τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν ὀλόκληρον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θαλασσοπλέων, ἢ ἀρματοπορῶν, ἐν ᾧ ἄλλοτε, οἱ ἀπόγονοί σου ἴσως θὰ συνέχισον καθ' ὁδὸν τὴν ὀδοιπορικὴν αὐτὴν διασκέδασιν.

«Καὶ ἐσμικρύνθη ἡ γῆ, καὶ ἐμακρύνθησαν τὰ κανιά τῶν θνητῶν» (Προφητειῶν τὸ ἀνάγνωσμα).

Παρῆλθε καιρὸς πολὺς καθ' ὃν ὁ ἄνεμος ὡς πελώριος ἀθροφόρος ἢ ὡς μακρινὸς τοῦ φρενοκομείου φυγᾶς, μᾶς ὄθει ἀνά τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ ἵπποι ρωθωνιῶντες καὶ σιελίζοντες μᾶς ἔσυρον εἰς τὴν ξηρὰν. — Ἄλλ' ἄν ποτε συνέπιπτε νὰ καθεῦδῃ ὁ ἄνεμος, ἐστίνχμεν τὴν σκηνὴν μας ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ, καθὼς οἱ τουρκόγυφτοι ἐν μέσῳ τοῦ Πολυῶνου, ἀναμένοντες τὴν μῆνιν τοῦ Πο-